

Ob 20. obletnici ustanovitve
Kulturnega društva Franca Jelovška Mengeš

7. Festival otroške poezije Mengeš, 1. junij 2012

Lično oblikovani in duhovito poslikani smerokazi so nas tudi letos usmerili na izjemno prizorišče festivala. Skrajni severovzhodni skalnati vrh kraškega osamelca, mengerskega hriba Gobavice, se prepadno dviga nad Velikim Mengšem. Od tod so že od nekdaj nadzirali celotno Mengeško polje, ki kakor na dlani leži pred nami. Vedno je bilo tu vidno vse, kar so bruhali ali goltali Kranj, Tuhinjska dolina in Črni graben, vse, kar je prihajalo z juga. Nikoli se nisem naveličal zreti s tega kraja dol na meandre hudournika Pšate, na obdelano polje, na obrobno gričevje in Alpe v ozadju. Včasih je pogled zastrt, včasih iz doline kriči razdrtje, tudi polje kriči v monotoni barvi. Mengšanom je bilo nasilno odvzeto. Drugi gospodarijo na njem do današnjih dni.

Po strmih pobočjih okrog razvalin kapelice sv. Lovrenca pa je vse prekrto z bujno zeleno preprogo. Prekrte so sledi prazgodovinskih metalurgov, brambovcev in žrecev, prekrte so domala sledi vseh. Tudi mozaiki so menda zginili. Je bila na njih upodobljena podust ali mrena? So tu maševali že v pozni antiki? Stari grad iz skalovja okopov gradišča, že zdavnaj zapuščen po silovitih požarih, je postal Mengšanom zakladnica gradbenega materiala. Domala vse, kar je bilo ali je v Mengšu še vrednega, je grajeno s tem skalovjem – na nekoliko pobledelem, sicer pa trdnem mengerskem kamnu s črno sredico.

Šele ko odpadejo barvni nanosi in ometi zgodovinskih peripetij se razkrije tudi vezivo tej trdnosti, ki je skozi tisočletja le – ljubeče srce in poezija. Prizorišče, na katerem stojimo, so posvečena zgodovinska tla. Tu, na tem kraju čutimo utrip ljubečih src in v otroški poeziji božansko stvariteljsko govornico.

Janez Škrlep, Mestni muzej Mengeš

HAIKU

Gazi v snegu.
Svetloba zvezd odseva
oddaljen spomin.

Odtis v pesku
zabriše nenaden val,
kot da ga ni bilo.

Stari spomini.
Čez obraz huškne nasmeh.
Nič več ni tako.

Po mokri travi
lahkotnost v koraku
kakor čas polzi.

Bele snežinke
so minljivi poljubi
na zmrznjena tla.

Sonce prebuja
skozi meglico noči
zastrto jutro.

Tolmun žalosti-
utopljeni spomini-
globina brez mej.

Brezskrben sprehod,
ljubezen je v zraku.
Občuti se jo.

Prav vsak trenutek
s teboj dan je več en.
Občutim srečo.

Vedno v srcu
z menoj ti si srečen.
Za zmeraj skupaj.

Brezčasen pogled.
Roka roko oklene.
Neskončen poljub.

Na koncu poti
vsak v svojo smer krene.
Vse enkrat mine.

Lahek piš vetra,
trpek poljub na lice,
nekaj je v zraku.

Zunaj blesk in blišč,
znotraj črna tema-
videz zavaja.

Ana Polančec

PESEM SRCA

Le svetla luna,
sence zbuja.
Nočni mir cedi se kot med.

Sveti na naju,
ki sva kot v rajju.
Poljubu ni treba besed.

Objeta v tišini,
na črni ravnini.
Ljubezen kot sonce žari.

Le lahek šepet,
par rok je objet,
Nič več strahu nočnih zveri.

Kaplja v dlaneh,
kaplja v očeh.
Brezskrbno plesanje v noči.

Ana Polančec

SREČE NE IŠČI

Sreče ne išči,
srce le preišči.
Kot feniks ljubezen se boči.

Dve duši sorodni,
v srcu podobni.
Ti vse si, kar jaz imam.

Domač je dotik,
poznani vsaki premik.
Ljubim te, vsaki dan spoznam.

Ana Polančec

HODIM

Hodim.
Ne vem kam in kako.
Počasi zaidem v otopelo temo.

Hodim.
Brez miru, brez postanka.
Vedno hitim, čutim, nekaj manjka.

Hodim.
Kam je šel svet? Kam smo prišli?
Obrazi so le še senca ljudi.

Hodim.
Obsije me žarek sreče, zlagan.
Vem, še en dan bil je zaman.

Ana Polančec

SPOMINI

Svetle zvezde na nebu,
spomin na tvoje oči,
iskrica v njih,
ugasnil nikoli ni.

Sončen žarek pomladi,
spomin na tvoj nasmeh,
srce mi gori nagrmadi,
tvoj smeh odzvanja mi v posmeh.

Le za trenutek oplazi me sreča -
spomin nate,
tvoja odsotnost boleča.

Ana Polančec

ON

Njegove oči – globočine morskega dna,
njegovi lasje – svetel žarek sonca,
njegov glas – rešitev iz temnega brezna,
njegov nasmeh – ključ do nevernega srca.

Vse kot le daljen sen se zdi,
obdan v temno meglo,
ta spomin počasi bleedi,
obdan v svetlo meglo.

Danica Rušnjak

LJUBEZEN VODI

Ljubezen vodi skozi morje,
morje tega širnega sveta.
Ljubezen vodi skozi sonce,
sonce, ki skriva najlepši poljub.
Ljubezen vodi skozi naju,
naju, ki oba zaljubljena sva.

Ljubezen vodi skozi trato,
trato, ki na njej je najlepši cvet.
Ljubezen vodi skozi sanje,
sanje, ki se v tvojih mislih rode.
Ljubezen vodi skozi solze,
solze, ki se iskrijo v tvojih očeh.

Miha Škrlep

MISLIM NATE ...
(in pišem cikel sonetov)

... ZJUTRAJ ...

Mislím nate, ko se zjutraj zbudim,
celo jutro, ko zajtrk jem,
ko se napravim in v šolo grem.
Od te ljubezni kar norim.

Ob misli nate, čeprav te ni, zardim.
in zate grda biti ne smem
in »poln kufer« imám že teh krem
in porabim celo stekleničko najboljšega parfuma, da ti dišim.

Ptice žvrgoleče kot kraguljčki,
sonce vzide nad glavo,
v trebuhu zbadajo me metuljčki.

Skozi okno vidim mavrico,
moj zvezek je porisan s srčki,
jaz pogrešam te zelo.

... ČEZ DAN ...

Mislím nate ves dan.
Ko v glavi imam polno skrbi,
si domišljam, kaj vse ti pristoji,
vsa vesela hodim po mestu Kranj.

Razbijam ogledala, posode, a še vedno zaman.
Iščem pikapolonice, da sreča nasmehnila bi se mi,
da bi bila skupaj do konca svojih dni.
Joj, kako sem zaljubljena vanj!

Vidim letalo, ženina in nevesto,
in da našla bi štiriperesno deteljico,
prehodim celo mesto.

Vidim nosečnico, dimnikarja – gumb zasukam,
a kaj, ko črna mačka je šla čez cesto.
Joj, kaj vse bi dala, da bi bila skupaj!

... PONOČI ...

Mislím nate preden zaspim.
Ko sem v postelji, ko ugasnem luči
in ne morem spati ponoči,
se močno trudim, da mižim.

Luna sveti, a jaz še vedno bedim.
V mislih imam tvoje lepe oči,
zaslišim tvoj smeh in malo manjka do polnoči,
premetavam se po postelji in norim.

Končno preštejem vse ovce, pridem v nov svet,
končno sva sama, greva na dolg sprehod
po obali, greva tudi na sladoled.

Skupaj postaneva eno – kot sotočje dveh vod,
poljubiva se, ogenj med nama je vnet ...
A še vedno sama v pižami, čeprav sva v sanjah gledala sončni zahod.

... VEDNO ...

Ko pa končno vidim te,
tvoj nasmeh me prevzema,
kako si želim tvojega objema!
Vse, čisto vse v meni zavre!

Tvoj pogled mi usta zapre,
skupaj bilo bi lepo obema,
nasmehnem se ti brez problema,
v upanju, da bi pogledal me.

Nate bom mislila noč in dan.
Brez tebe težko živim.
Vedno ti bom v bran.

Mislím nate, ko se zjutraj zbudim.
Mislím nate čez cel dan.
Mislím nate preden zaspim.

Ema Herlec

LJUBEZEN

Ljubezen je tiha, sramežljiva in radostna,
je tudi hitro lomljiva, lepa in skrivnostna.

Ljubezen ima krhko srce,
zato pazi, da delaš z njo samo, kar se sme.

Saj nočeš uničiti sijaja srca,
saj nočeš sklatiti vseh zvezd naenkrat z neba.

Ljubezen na prijateljstvu temelji,
saj šele, ko je zaupanje, pride iskrica v oči.

Katharina Carola Pavlin

MLADOST

Mladost je nežen vetrič, ki se lahko obnaša tiho in tišje,
je sončni nasmeh na obrazu, celo življenje se pred nami piše.

A mladost ni samo smehljanje pod nežno odejo,
lahko je močan vihar, ki v trenutku zlomi vejo.

Mladost je lepa, a nevarna,
zahteva, da je oseba pametna in preudarna.

Saj v mladosti storiš veliko napak,
ki se kasneje zlijejo nad tabo kot črn oblak.

Sprejemati moramo pametne odločitve v tem času,
a kdo pravi, da se moramo odpovedati ljubezni, otroštvu, stasu?

Vse lahko imamo, če želimo,
s pravo mero vsega napak ne storimo.

Težko je biti pameten v mladosti,
a ravno to je bistvo te skrivnosti!

Katharina Carola Pavlin

SANJE

Sanje so tisto, kar si najbolj želiš.
Kadar spiš, ko nad oblaki letiš,
ko duša tvoje telo zapusti
in se končno enkrat povsem sprosti.

Lahko si kjerkoli in kadarkoli -
v Parizu, Londonu, New Yorku,
ali pa kar v sosednjem parku.

Sanje so lahko kot plašen metulj,
ki z jutrom vzleti,
ali pa večnost,
ki z nami živi.

V sanjah si, kar si,
kar hočeš, za kar moliš, živiš
in ne to, kar tudi v resnici živiš.

Tjaša Možek

SMRT

Je smrt kadar premineš
in zapustiš svet,
ko ugasne luč v tvojih očeh,
ko potihne še zadnji smeh?

Umreš, ko te nekdo ubije?
Ubije s čustvi, da se počutiš mrtvega?
Ti zlomi srce,
ali označi tvoje besede za laži?

Ko odide ljuba ti oseba
in se te dotakne beda?
Ali kadar ne najdeš več poti
iz soja večnosti?

Umreš, ko odideš na drugi svet,
kjer se ne poznajo več sledi let.
Ko si ujet v večnosti
in nič več v resničnosti.

Tjaša Možek

KAJ VSE DIŠI ?

Najlepše roža diši,
ki mi lase krasi.
Diši tudi mamin parfum,
s katerim se dišavi,
da nas vse omami.

Mamljivo pa diši,
ko mami v roki kuhovnico drži.

Diši jutranja kava
in pokošena trava,
diši stara knjiga
in v pekarni sveža biga.
Diši dojenček
in nariban korenček.
Diši pražen krompir
in očkov „pir“.

Meni pa najlepše diši
vroča čokolada
in babičina marmelada.

Amalija Cotman

KRALJ MATJAŽ

Kralj Matjaž pod Peco spi,
meni pa se čudno zdi,
zakaj se on še ne zbudi.

Brada se mu okrog mize ovija,
meni v glavi misel se izvija:
Predrami zdaj se kralj Matjaž,
saj prišel za nas je pravi čas!

Pred vrati so volitve,
prinesi nove nam rešitve.
Naj zavlada spet nam mir
in naj nam zraste nov krompir.

Amalija Cotman

VRTNICA

Vrtnico ti dam,
da vsak dan,
bo tvoj lep dan,
da srečo boš imela
in zmeraj boš vesela.

Eva Modic

ZGODBA IN PESEM

Zgodba reče:
Jaz sem dolga in močna.
Pesem pravi:
Jaz sem kratka in skromna.

Eva Modic

IZŠTEVANKA

Jaz sem hlaček ropotaček,
ti si muha brez trebuha.
Jaz sem majčka brez rokavčka,
ti s' nevesta, dolga cesta.
Jaz sem Pika, vse me mika,
ti si miš, ki loviš.

Eva Modic

RAČUN

Račun je težek ali lahek,
je dolg ali kratek,
Nejc izračuna ga en, dva, tri,
in že dobro oceno dobi.

Nejc Koncilja

SLAB DAN

Danes mi budilka ne dela.
Zakaj?
Zato, ker je prazna baterija.
Danes sem zamudil pouk.
Zakaj?
Zato, ker sem prepozno vstal.
Danes sem bil vprašan.
Zakaj?
Zato, ker sem bil na vrsti.
Danes sem dobil cvek.
Zakaj?
Zato, ker se nisem učil.

Tarik Porić

DAN ŽENA

Osmi marec, dan žena,
voščim tebi, mamica.
Voščilnico ti podarim,
srečo, zdravja ti želim.

Mami, rada te imam,
res, prav vsaki dan.
Srce ti zažari,
ko dam ti poljubčke tri.

Tjaša Urbanija

USTVARJALNI UTRINKI

PRESTA

Pariz je lepo mesto,
tam kupim si še presto.
Malo je soljena,
res dobro narejena.
Tam so vsi gurmani
in imajo preste radi.

Matevž Lovšin

LISICA

Lisica, ta tatica,
oblastuje kot kraljica,
kokšnjak njen bi bil,
če je kmet ne bi spodil.

Nekoč je k nam prišla,
piščančka snedla dva,
potem pa lepo odšla
in srečna je bila.

Matevž Lovšin

RESNICA IN KRIVICA

Resnica je kresnica.
Resnica ni krivica.
Resnica je pravica.
Povej resnico.
Ne naredi si krivico.
Zaupaj resnici.
Izogni se krivici.

Žiga Majcen

V GORAH

V gorah sončece sije,
v gorah je mirno nebo.
Tam gori travce cveto
in ptički pojo.
V gorah smo kot doma,
vse spomine srce nam da.

Anže Gregorič Kralj

PIKE

Nekega dne je učiteljica v OŠ Bubi rekla, naj učenci opišejo, kako so se imeli med počitnicami. Začeli so pisati. Vili je napisal: „Prvi dan počitnic sem bil drugi dan sem šel k mojemu bratrancu na obisk zelo sva se zabavala pri njem sem bil cele počitnice“

Ko so nekateri že vse napisali, so šli gledat, kako je napisal Vili. Vsi so se mu začeli smejati, ker ni imel pik. Vili ni vedel, zakaj se mu smejijo, zato se je začel jokati. Potem mu je njegov najboljši prijatelj Robi povedal, zakaj se mu smejijo in se je nehal jokati. Od takrat dalje je vedno pazil na pike. Ko je opazil, da kakšen njegov sošolec ni naredil pike, se mu je začel smejati. Ker pa je ves razred poznal to finto, so jo takoj napisali in imeli zaradi Vilija vse prav.

Eva Modic

ZAKAJ SE BILI DRŽI PRAVIL

Četrty razred lisičje šole je šel na izlet v gozd. Pred gozdom so se ustavili. Učiteljice lisice so lisičkam in lisjakom pokazale piktograme, katerih se morajo držati. Potem, ko so se pogovorili o vsakem piktogramu, kaj pomeni, so se odpravili naprej.

Neki nagajivec Bili se je izmuznil iz skupine. Ko je zagledal piktogram, da ne sme zaviti s poti, je takoj zavil, saj ga je zanimalo, kaj je na drugi strani. Ko je zagledal jamo, je iz radovednosti pogledal vanjo. Takrat pa so iz jame zleteli netopirji. Bili se je tako ustrašil, da so ga noge kar same od sebe nesle. Ko je pritekel do skupine, se je delal, kot da se ni nič zgodilo.

Od takrat naprej se Bili vedno drži pravil.

Hana Glumac

TI SI NEKAJ POSEBNEGA

Rože, polne veselja in sreče,
naj vidim tvoj nasmeh še ob soju sveče.
Izvoli čokolado,
jutri posebej zate spekla bom rulado.

Si nekaj posebnega,
zato te imam rada.
Poješ, plešeš in s veseliš,
a v gruči ljudi si tih kakor miš.

Kupila bi ti tovarno igrač,
samo da se ti lahko igraš.
Kupim tu plišastega medvedka,
velikega sladkosnedka.

Skoči mi v objem,
dokler ti še paše
in dokler ti je še mar na nas, starše.

Pridi, greva za očeta iskat tablete,
nato pa si ogledat predstavo marionete.
Pridi, skoči v moj objem,
pokaži, da me imaš rad,
zate bi se vrgla tudi v prepad,
saj sem tvoja mati
in žal mi je,
da ti nekega dne ne bom mogla več oblačil prati.

Nina Jelovšek

KAJ BI POSTALA

Še ko sem bila mala,
starša sta me spraševala,
kaj želim, da bi postala,
kateri poklic bi si izbrala.

Poklicev res je kar preveč,
prav izbrati je težka reč.
Babi želi, da bi zdravnica postala
in zastonj recepte ji pisala.

Mami pravi: "V banko delat' nikar,
tuj denar šteti je grozna stvar!"
Za zdaj še ne vem, kaj bi postala,
vem le, da ljudem bi rada pomagala.

Maja Strle

BOŽIČNI ČAS

Bliža se božični čas,
rad ima ga vsak od nas.
Čeprav vsepovsod je kriza,
za božič mora biti obložena miza.

Pomagala peči bom piškote,
šli bomo kupovat dobre.
K polnočnici bomo se podali,
če le ne bomo prej zaspali.

Najbolj pa se veselim,
če od Božička kaj dobim.
Veliko moje bo veselje,
če Božiček mi izpolni želje.

Maja Strle

MOJA MAMI

Moja mami v banki dela,
ponavadi je vesela.
Pri učenju mi pomaga,
če mi glava kdaj omaga.
Rada plava, veliko hodi,
tega marsikdo ji ne prisodi,
ker ima kakšno kilo več,
a sama zase pravi,
da »lepe punce nikoli ni preveč«!

Maja Strle

TABOR FIESA

Poleti sem dobro se imela,
veliko stvari sem doživela,
zdaj pa se šola je začela,
manj prostega časa bom imela.

Najbolj všeč mi je bilo na morju,
tam gledala sem ladje na obzorju.
Prevroče res bilo je tam v Fiesi,
večkrat iskala sem senco pod drevesi.

Prijatelje nove sem spoznala,
zdaj večkrat jih bom obiskala.
za drugo leto pa sem že sklenila,
da tabora spet se bom udeležila.

Maja Strle

VALENTINOVO

Na valentinovo veseli
smo radosti si želeli, da v ljubezni bi živeli
in lepo bi se imeli.

Valentin pregnal bo zimo,
da spomladi ne bo snežilo.
V kostume bomo se oblekli
in zimo proti koncu zvelkli.

Maja Strle

NAŠA ŠOLA

Šola po Mariji Veri se imenuje,
rad jo vsak učenec obiskuje.
V njej znanje bomo pridobili,
ki v življenju bomo ga rabili.

Učitelji radi včasih godrnjajo,
a vem, da vsi nas radi imajo.
Naučiti nas hočejo čim več,
saj znanja nikoli ni preveč.

Ko v srednjo šolo bomo vsi odhiteli,
na »Marijo Vero« lep spomin bomo imeli.

Maja Strle

POMLAD

Pomlad so zvončki, tulipani,
je toplo vreme in mi zaspani.
Živali so prebudile se,
mi pa smo pognali se.
Uredili smo vrtičke
in odgnali vse martinčke.

V šoli gre mi slabše vse,
ker topel dan obrne me.
Slabe ocene kar letijo,
starši pa se sam jezijo.

Ljubezen v zraku se vrti,
da popadamo vsi.
Na kaki klopci prav vsak dan
srečaš kakšen lušten par.

K pomladi paše tudi zrak,
mora biti čist mehak.
Domovi postali so prazni,
parki pa vse bolj opazni.
Ker pa otrok ni domov,
staršem ni prav nič več prav.

Pia Jerman

SVINČNIKI

Svinčniki po listih drsijo
in nam nalogo naredijo.
Svinčnik zlomi se kdaj,
a ga potem ošilimo nazaj.

Če svinčnik po pomoti kdaj mogoče malo zmoti,
radirka na list prileti
in se v napako zaleti.

Ko svinčnik svoje delo naredi,
potem začne barvica barvati.
In ko slika narejena je,
delo poplačano je vse,
če res zelo lepa je.

Katarina Trobevšek

PRIJATELJ

Prijatelja ne moreš kupiti.
Prijatelja ne moreš kar tako določiti.
A če ga ne moreš kupiti in ne določiti,
kako veš, kdo je tvoj prijatelj?

Prijatelj je tisti,
ki vedno veselje s tabo deli,
in ko mu zaupaš skrivnost,
o tem molči.

Najboljši prijatelj zame nima slabe strani,
ima samo dobro in veselo stran,
a samo mogoče kdaj se razburi kot zmeden zmaj.

Ali je to vse, kar premore prijatelj?
Ne! Premore še veliko drugih stvari,
ki jih je preveč, da bi jih naštevati.

S prijatelji se tudi kdaj spremo,
a vsakič lahko to popravimo s prijazno besedo.
Da do spora ne bo večkrat prišlo,
se moramo s prijateljem pogovarjati lepo!

Katarina Trobevšek

MAVRICE

Mavrice so kot barvice,
na nebu zažarijo,
ko se dežne kapljice sušijo.

Mavrice vseh barv so,
dol z neba nas gledajo,
kjer mavrica vzhaja,
se zaklad nahaja.

A kdor najde ta zaklad,
ne bo bogat.
On lahko vesel je zelo,
ker lepo darilo dobil je tako.

Njemu mavrica napolnila bo srce,
z ljubeznijo pravo, ki ni za zabavo,
žalostnim veselje bo delilo,
srečnim še malo dan popestrilo.

A če mavrice ni,
smo vseeno lahko srečni,
ker vemo, da je še veliko drugih stvari,
ki bi jih lahko delali.

Katarina Trobevšek

SVET

Svet je velik planet,
z gozdovi in morji objet
in s širnim vesoljem zajet.

Ta svet,
ta naš lepi planet ni zato,
da bi ga osnaževali in zaničevali.
Svet je zato, da bi tam živeli,
svet je zato, da bi tudi za poroko poskrbeli.

Da nam je na tem svetu toplo,
nam sonce sije nad glavo.
In da nas ponoči ni strah,
luna poskrbi,
da nam odejo osvetli.

Katarina Trobevšek

KAKO BO V ŠOLI

Danes v šoli je v redu,
lepo se imamo v razredu.
Naloge tu veliko ni,
to nam zelo se fino zdi.

Kako čez nekaj let tu bo?
Mogoče zabave več ne bo
in dolgočasili se bomo zelo.

Lahko da učiteljice zlobne bodo postale
in cveke nam dajale.
Mogoče bodo nas teple
ali kar z metlo iz razreda pometle.

Kaj, če pouk bo daljši
in odmori krajši?

Mogoče pa tako ne bo
in vse bo, kot je prej bilo.

Katarina Trobevšek

RAZREDNA SKUPNOST

V našem razredu se imamo zelo lepo,
saj drug drugemu pomagamo.
Včasih se tudi skregamo,
a se hitro pobotamo.

Včasih težko pri knjigi sedimo,
a smo veseli, ko dobro oceno dobimo.
Učiteljica nas zelo rada pohvali
in nam vedno stoji ob strani.
Ko pa kaj pride vmes,
hitro poskoči in reši problem.

Lea Klemen

JEZA

jeza je res čudna stvar, saj pride in odide,
pa še sama ne ve kdaj.
Jeza v hipu v tebi veselje prepodi
in ti prinese grde misli in skrbi.

Skrbi se rojevajo počasi,
a če jih ustaviš spet pridejo zlati časi.
Zlati časi so takrat,
ko sonce posije skozi oblake
in reši možgane te grozne zagate.

jeza nič kaj prida dobro čustvo ni,
saj pretrga vse prijateljske vezi.
Tako prijatelj jezen nate bo,
a pobotala se bosta
in to je vredno več kot zlato.

Zato vedno jezo obvladuj
in dobro prijateljuj!

Karolina Marc

PRIHODNOST

Kdo ve, kaj s mi v prihodnosti zgodi?
Kdo ve, kaj se meni pripeti?
Tega nihče ne ve,
niče ne razume,
kakšne ideje prihodnost mi kuje.

Morda bom kot pesnica rime iskala,
ali pa raje bom svet raziskala.
Mogoče bom športnica prava,
ki s športom se res zelo zabava.

Kaj se meni bo zgodilo,
če prišla bom v kakšno plovilo,
morda ladjo ali trajekt
razbila bom na čereh.

Včasih morda na odru bom stala,
publiko veselo nadzorovala.
Morda me pot odvede v trgovino,
da tam prodajala bom hrano fino.

Le kaj se meni pripeti ...
Ah, bomo videli!

Karolina Marc

RADIRKE

Radirke so taki predmeti čudni,
ker pri pisanju včasih nismo čisto budni.
Tako hitro napako naredimo,
ker že na pol spimo.

Takrat je radirka rešitev prava,
ker se hitro na listu pozabava.
Radirka napake torej pobriše
in ponovno lahko rišeš visoke hiše.

Radirke različnih vrst so vse,
zato včasih med sabo skregajo se.
Katera je boljša, mala, velika,
katera lepše briše in lika?

Karolina Marc

ŠOLSKI DAN

Šola se je spet začela
in jaz sem zelo vesela.
V šoli že vsi mirno sedimo,
da se kaj novega naučimo.

V peti razred jaz odhajam
in v razredu ne razgrajam.
Letos je težja moja torba,
za petice se bo začela borba.

Popoldne pa pevski zbor ali plesne vaje,
in domača naloga, ki učiteljica nam jo daje.
Po nalogi me čaka še domače branje,
nato pa utonem v sladke sanje.

Aja Zajc

ATLETIKA

Odložimo nalivnike in zvezke,
kajti čas je za športne dosežke.
Suvanje krogle,
met kopja in kladiva,
maraton in hitra hoja,
vse to je ljubezen moja.

Atletika šport je »tapravi«,
sebe že vidim pri zastavi.
Tek na dolge proge,
tek čez ovire,
skok v daljino in skok v višino.
Saj ni važno, samo da se imamo fino.

Aja Zajc

PRIHODNOST

Lepa prihodnost je užitek,
da privoščiš si počitek,
grda muči te do konca,
ko prileze ven iz lonca.

V šoli lahko bi se igrali,
s fračo kamne bi metali,
kar na mizah bi sedeli,
pesmice na ves glas peli.

Doma skočili bi v banjo,
poklicali sestro Franjo,
da umila bi lase,
in očistila zobe.

Aja Zajc

LJUBEZEN

Ljubezen je lepa,
prileti kot snega kepa,
ki te močno zadane
in potlej še gane.

Vse okoli tebe zažari,
vse se čudežno vrti.
Po svetu hodiš lahkih nog
in nič ne vidiš naokrog.

Ko se te ljubezen dotakne,
te marsikam premakne.
Ključ do tvojega srca,
pa le eden fant ima.

Aja Zajc

ZIMA

Ko pride mraz,
se spomnimo na letni čas,
ko veselja ne manjka
in vsak se rad sanki.

Kdor nima rad zime,
ne najde prave rime.
Če sneg nič mu ne pomeni,
je vso veselje izgubil že v jeseni.

Pozimi nam tekne tudi vroči čaj,
ki nas spomni na maj,
ko rožice cvetijo
in se živali prebudijo.

Ko pride mraz,
se spomnimo na letni čas,
ko radosti polno je
in vsak smuča se.

Aja Zajc

TEMAČNA OSAMLJENOST

Tvoje življenje je le tema,
ki ne izpuhti,
ne zgori,
je ne moreš zbrisati z radirko.

Tvoje življenje je kot risba,
ki jo narišeš, jo nato še enkrat
zbriseš,
in narišeš temo.

Tvoje življenje je kot preplah,
ki ti pravi, da odnehaj,
je kot osamljenost,
tisto nekaj.

Kaja Sešek

PRIJATELJ

V vojni misli brez premora,
tudi kakšna dnevna mora,
ko so tu trenutki kisli,
tvoj prijatelj se zamisli.

Reče: "To naredi zdaj tako,"
in težave več ne bo.
Vedno na pomoč priskoči,
tudi v črni, temni noči.

Ko se nekaj tiče tebe,
tvojo krivdo da na sebe,
ko tam čisto noro begaš
in se sam na sebe kregaš.

Matic Pokorn

OSAMLJENA SMREKA

Smreka edina na trati stoji,
a že od daleč po vršičkih diši.
Edini problem je, da smreka je sama,
še bila bi vesela, če bila bi galama.

Edina prijatelja sta veter in voda,
ampak še ta samo kamenje gloda.
Le veter na obisk pride občasno,
če je pri volji, zažvižga prav glasno.

A kljub vsemu želi si drevesa
ali da začutila na sebi bi ptičja peresa.
Želi si vsaj z nekom govoriti
ali si to za vedno iz glave izbiti.

Tistega dne, ko je bil veter vesel,
iz velikega gozda par semen je vzel.
Takrat obiskal je smreko,
ki je kot vedno nosila zeleno obleko.

Semena pristala so poleg smreke,
prav zraven njene zelene obleke.
Žal tega smreka ni opazila,
saj z izganjanjem misli se je zaposlila.

Leto kasneje rastline so zrastle,
pod smrekino krošnjo so mlade se pasle.
Zdaj se je smreka prav res začudila,
kako da tega ni opazila.

Gozd je nastal tam čez petdeset let,
babica smreka pripoveduje že spet.
Vsi o samoti so slišali zgodbo,
tiho življenje z brez glasno zgodbo.

Matic Pokorn

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je lepo čustvo,
kot nežna melodija,
ki v vrtnice ter rožice
in svilo te ovija.

A da pride do tega,
časa potrebno je zares veliko.
Saj zadeva ni preprosta,
da bi zahtevala samo oliko.

Prijateljstvo osrečuje prav vsakogar,
saj je luštna stvar.
Vsakdo, ki ima prijatelja,
osamljen ni nikdar.

Prijatelji so kot zaklad,
ki ga potrebno je obvarovati.
Veliko več so namreč vredni
kot biseri ali najljubši copati.

Zato s prijatelji prijazni bodimo
in jih večkrat razveselimo.
Pomoč jim nudimo ves čas –
in dobro jim želimo!

Petra Štibelj

ŽIVLJENJA POT

V globoko brezno padam,
vso temno, hladno me požira,
iz njega več poti ne znam,
ker vsaka pot se mi podira.

Odrešujoč klic se oglasi,
a na noge postavljam se počasi,
še le zavedam se globokih ran,
ki prizadele so mojo srčno stran.

Naj toča in dež lije,
da solze moje skrije,
naj se bliska in grmi,
ko ječaje stopam v temi.

Končno šibka luč zasveti,
moji krogi niso več zakleti,
slutnja koga usoda je privedla,
usoda, ki mene je zavedla.

In res me njegov pogled objame,
a moje se srce upira,
me njegov nasmeh ujame
in moje misli polne so nemira.

Danica Rušnjak

MOJA BABICA

Zakaj nam starši vedno težijo,
zaradi slabih ocen takoj ponorijo?
Saj vem, da obstajajo izjeme,
ampak pri nas ne raste tako seme.

In bratec mi kar naprej nagaja,
čez glavo ga imam, temna misel se poraja.
Ga naderem, mu igrače skrijem,
ampak sem starejša, rečeno je po krivem.

K babici zatečem se,
ona takoj potolaži me.
Biti najstnik je naporno,
naj opravičim se vsem pokorno.

Takoj mi bolje je,
ona res zna in vse ve.
Vse, kar prav je, postorim,
že k babi na piškote hitim.

Saj starši so včasih kar v redu,
se mi pomagajo učiti v mojem neredu,
me spodbujajo in se veselijo,
ko lepo darilce od mene dobijo.

Mali bratec zmeraj ni nadloga,
mi pomaga, ko prevelika sem neroda,
se mi smeje, skačeva po hiši kakor nora,
saj vse skupaj le ni takšna grozna mora.

Danica Rušnjak

HAIKU

V dežnih kapljah
se zrcali pisani
jesenski smeh.

Dolgčas kot megla
se priplazi na sivo
jesensko jutro.

Bele snežinke
plešejo okrog krste –
negibno dekle.

Peneče morje
dviga svoje valove –
vodna predstava.

Šumljanje vode
kot nebeški kraguljčki.
Prelepo jutro.

Kako lahkotno
žubori potoček v
pomladnem jutru.

Eva Avguštin

ZIMSKA

Sneg vrtinči se v zraku,
skrivnost nas čaka v mraku.
Že veselje poleti,
žalost v smeh se spremeni.
Vsi potočki so ledeni,
vsi grički zasneženi,
nebo razpira svoja krila,
na smrekah ivje kakor svila.

Eva Avguštin

MAVRICA

Rožnata, smaragdna, zlata in rdeča
vse barve združene v eno.
Mavrica pne se čez modro nebo
A meni že dolgo je vseeno.

Tam, kjer konča se, se skriva zaklad.
Varujejo ga pravljичni majhni ljudje.
A meni ni mar za noben zaklad zlat.-
Usoda vzela mi je upanje.

Mavrica, srečna dežela - le mit je?
Legenda, ki hitro izgine?
Ko temni oblaki po nebu prijadrajo,
mavrica v nič se razblina.

Eva Avguštin

SLOVO

Nežno pogledam te zadnjič v oči.
Vidim te odhajati, solza mi spolzi.
Globoka modrina v tvojih očeh,
zdaj odšel si po svojih poteh.

Pomladne dni sva skupaj preživela,
čas sreče ustaviti hotela.
Spominjam se vetra v tvojih laseh,
Pogrešam tvoj čarobni nasmeh.

Eva Avguštin

NEKDO

Grd obraz mu krasi gosta griva,
dolgo ne zdrži brez piva.

Včasih tudi ponori in
koga umori.

Ali veste kdo je ta,
ki tako ubija?

Jaka Korenjak

KLAS

Klas je klas,
ki ima veliko las.
Ko se gre umit,
je klas,
ki izgubi veliko las.

Eva Korenjak

Čokoladka, čokoladka,
to je res beseda sladka,
če že ni drugače,
rad pojem tudi kolače,
in še na kupe sladoleda
gori z Bleda.

Tomas Mejias

KRISTALNA REKA

Kristalna reka pod mostovi drvi,
Zraven pa govori,
Nekoč sem čista bila,
Danes pa sem žalostna,
Ker sem umazana.
Nato pa pride dan,
Ko vse moje skrbi izginejo stran.
Ljudje so me očistili,
Zato v meni ni niti ene smeti.
Sedaj kristalna sem spet,
Oh, kako lep je ta svet!

Nika Marolt

VIOLINA

Violina res lepo zveni,
a lahka za igranje ni.
Učitelju se kar ježijo lasje,
ko poslušam moje igranje lestvice.
Enkrat višje, enkrat nižje,
s toni nikdar zadovoljen ni,
bo treba bolj vadi, naroči.
Vsak dan vlečem lok in se borim,
da prave tone osvojim,
a ko mi končno uspe,
me čakajo že nove, težje lestvice.

Hana Poznič

O, kakšen grozen, zoprni dan
moram pesem napisat, pa je ne znam.
Je čisto prazna moja glava,
v njej kot v labirintu pesem izgubljena tava.
Naj pride ven, jo kličem, prosim in rotim,
ona pa nič, kot da sem dim.
In tako še naprej vsa obupana za mizo posedam,
kar naenkrat skozi okno na ograji ptička zagledam.
Zebe ga in ves moker je, ker dežuje,
za pomladjo ubogi ptiček žaluje.
Je zima še zadnjič z repom zamahnila
in nas v mraz in dež je zavila.
Za ptička, ne mene, je danes en grozen in zoprni dan.
Upam, da že jutri se vrne pomlad,
da ptiček bo v vrtu prepeval in letal naokrog
ves srečen in razigran.

Hana Avguštin

LOČILA

Kdo spomnil se je teh ločil,
ki izogibam se jih kot mamil?
Res vseh prav dobro ne poznam,
le kak vprašaj, klicaj in piko rad imam.

Če imaš na vabilu veliko dobrih ljudi, rabiš vejico
tudi ti.
Če imaš vprašaj, vedno vprašaš zakaj.
Če na tabli ni klicaja, moraš narediti dva vezaja.
Kdo te mika? Ta nenavadna pika?

Rok Grintal

Kjer veliko je ljudi,
tam vejica stoji.
Ko poved si končal,
piko si dodal.
Če koga policaj opozori,
klicaj naredi.

Gašper Gregor Kosmač

Če rad vriskaš ali piskaš,
klicaj natiskaš!
Pika v krošnji čepi,
Tinka pa spodaj sedi
in čaka na vejico,
ki v zraku lebdi.

Tjaša

Klicaj mimo policaja zleti,
ker se mu na kavico mudi.
Pika v postelji leži,
res se ji slabo godi.
Učenec slabo je pisal,
saj pike ni narisal.

Tilen Čebulj

Če rad ukazuješ,
klicaj potrebuješ!
Ko poved si končal,
na koncu piko si nakracal.

Matic Šalej Avsec

Kjer pika stoji,
konec povedi naredi.
Vejice v zvezku ni,
ampak v krošnji čepi.
Kdor rad ima klicaje,
ima rad tudi policaje.
Kdor vprašaje vedno naredi,
to pomeni, da slovnične napake ni.

Jan Pestotnik

Ko pika na mestu stoji,
pikapolonica se ji smeji.
Muha se pa kuja,
ker se vprašaj muja.
Kmalu prikaže se klicaj,
mravljica zapleše naj!
Vejica deli na pol poved
in si zasluži sladoled.

Žana Janežič

Pika se ne premika, ampak stavke stika.
Dvopičje je kot visoko stolpičje.
Vezaj! Z besedilom se igray!
Klicaj visok je policaj,
ki vedno premaga narekovaj!

Damjan Panić

KAZALO

Janez Škrlep					
7. festival otroške poezije Mengeš		3			
Ana Polančec (OŠ Mengeš, 9. razred)					
GAZI V SNEGU		4			
ODTIS V PESKU		4			
STARI SPOMINI		4			
PO MOKRI TRAVI		4			
BELE SNEŽINKE		4			
SONCE PREBUJA		4			
TOLMUN ŽALOSTI		4			
BREZSKRIBEN SPREHOD		5			
PRAV VSAK TRENUTEK		5			
VEDNO V SRCU		5			
BREZČASEN POGLED		5			
NA KONCU POTI		5			
LAHEK PIŠ VETRA		5			
ZUNAJ BLESK IN BLIŠČ		5			
PESEM SRCA		6			
SREČE NE IŠČI		6			
HODIM		7			
SPOMINI		7			
Danica Rušnjak (OŠ Marije Vere Kamnik, 9. razred)					
ON		8			
Miha Škrlep (OŠ Toma Brejca Kamnik, 2. razred)					
LJUBEZEN VODI		8			
Ema Herlec (OŠ Simona Jenka Kranj, 8. razred)					
MISLIM NATE (IN PIŠEM CIKEL SONETOV)		9			
Katharina Carola Pavlin (OŠ Simona Jenka Kranj, 8. razred)					
LJUBEZEN		11			
MLADOST		11			
Tjaša Možek (OŠ Simona Jenka Kranj, 8. razred)					
SANJE		12			
SMRT		12			
Amalija Cotman (OŠ Rodica)					
KAJ VSE DIŠI?			13		
KRALJ MATJAŽ			13		
Eva Modic (OŠ Domžale, 4. razred)					
VRTNICA			14		
ZGODBA IN PESEM			14		
IZŠTEVANKA			14		
Nejc Koncilja (OŠ Domžale, 4. razred)					
RAČUN			15		
Tarik Porič (OŠ Domžale, 4. razred)					
SLAB DAN			15		
Tjaša Urbanija (OŠ Domžale, 4. razred)					
DAN ŽENA			15		
Matevž Lovšin (OŠ Domžale, 4. razred)					
USTVARJALNI UTRINKI: PRESTA			16		
LISICA			16		
Žiga Majcen (OŠ Domžale, 4. razred)					
RESNICA IN KRIVICA			16		
Anže Gregorič Kralj (OŠ Domžale, 4. razred)					
V GORAH			17		
Eva Modic (OŠ Domžale, 4. razred)					
PIKE			17		
Hana Glumac (OŠ Domžale, 4. razred)					
ZAKAJ SE BILI DRŽI PRAVIL			18		
Nina Jelovšek (OŠ Marije Vere Kamnik, 6. razred)					
TI SE NEKAJ POSEBNEGA			19		
Maja Strle (OŠ Marije Vere Kamnik, 5. razred)					
KAJ BI POSTALA			20		
BOŽIČNI ČAS			20		
MOJA MAMI			21		
TABOR FIESA			21		
VALENTINOVO			22		
NAŠA ŠOLA			22		
Pia Jerman (OŠ Marije Vere Kamnik, 6. razred)					
POMLAD			23		
Katarina Trobevšek (OŠ Marije Vere Kamnik, 5. razred)					
SVINČNIKI			24		
PRIJATELJ			24		
MAVRICE			25		
SVET			26		
KAKO BO V ŠOLI			26		

Lea Klemen (OŠ Marije Vere Kamnik, 5. razred)		Rok Grintal (OŠ Mengeš, 6. razred)	
RAZREDNA SKUPNOST	27	LOČILA	42
Karolina Marc (OŠ Marije Vere Kamnik, 5. razred)		Gašper Gregor Kosmač (OŠ Mengeš, 6. razred)	
JEZA	27	KJER VELIKO JE LJUDI	42
PRIHODNOST	28	Tjaša (OŠ Mengeš, 6. razred)	
RADIRKE	29	ČE RAD VRISKAŠ ALI PISKAŠ	42
Aja Zajc (OŠ Marije Vere Kamnik, 5. razred)		Tilen Čebulj (OŠ Mengeš, 6. razred)	
ŠOLSKI DAN	29	KLICAJ MIMO POLICAJA ZLETI	42
ATLETIKA	30	Matic Šalej Avsec (OŠ Mengeš, 6. razred)	
PRIHODNOST	30	ČE RAD UKAZUJEŠ	43
LJUBEZEN	31	Jan Pestotnik (OŠ Mengeš, 6. razred)	
ZIMA	31	KJER PIKA STOJI	43
Kaja Sešek (OŠ Škofja Loka - Mesto, 6. razred)		Žana Janežič (OŠ Mengeš, 6. razred)	
TEMAČNA OSAMLJENOST	32	KO PILA NA MESTU STOJI	43
Matic Pokorn (OŠ Škofja Loka - Mesto, 6. razred)		Damjan Panič (OŠ Mengeš, 6. razred)	
PRIJATELJ	32	PIKA SE NE PREMICA	43
OSAMLJENA SMREKA	33		
Petra Štibelj (OŠ Škofja Loka - Mesto, 6. razred)			
PRIJATELJSTVO	34		
Danica Rušnjak (OŠ Marije Vere Kamnik, 9. razred)			
ŽIVLJENJA POT	35		
MOJA BABICA	36		
Eva Avguštin (OŠ Mengeš)			
V DEŽNIH KAPLJAH	37		
DOLGČAS KOT MEGLA	37		
BELE SNEŽINKE	37		
PENEČE MORJE	37		
ŠUMLJANJE VODE	37		
KAKO LAHKOTNO	37		
ZIMSKA	38		
MAVRICA	38		
SLOVO	39		
Jaka Korenjak (OŠ Mengeš, 5.razred)			
NEKDO	39		
Eva Korenjak (OŠ Mengeš, 3. razred)			
KLAS	39		
Tomas Mejias (OŠ Mengeš, 5. razred)			
ČOKOLADKA, ČOKOLADKA	40		
Nika Marolt (OŠ Mengeš, 5. razred)			
KRISTALNA REKA	40		
Hana Poznič			
VIOLINA	40		
Hana Avguštin			
O, KAKŠEN GROZEN, ZOPRN DAN	41		

Nagrajenci 7. Festivala otroške poezije, Mengeš 2012

1. mesto: **Ana Polančec**, za celoten opus in posebno **Pesem srca**.
2. mesto: **Danica Rušnjak**, za pesem **On**.
3. mesto: **Miha Škrlep**, za pesem **Ljubezen vodi**.

Posebne nagrade za interpretacijo:

Emma Herlec, Katharina Carola Pavlin in Tjaša Možek.

Sodelujoče šole:

OŠ Mengeš, OŠ Domžale, OŠ Marije Vere Kamnik, OŠ Venclja Perka Domžale, OŠ Simona Jenka Kranj, OŠ Toma Brejca Kamnik, OŠ Škofja Loka - Mesto, OŠ Rodica.

Mentorji:

Nada Cotman in Martina Šorn Povšnar, OŠ Mengeš,
Mira Smrkolj, OŠ Domžale,
Mojca Fuchs Lukežič in Vanja Pušic Hočevar, OŠ Marije Vere Kamnik,
Andreja Molan, OŠ Simona Jenka Kranj,
Andreja Mežan, OŠ Venclja Perka Domžale.

Komisija:

Helena Škrlep, Katarina Marin Hribar in Janez Škrlep.

Avtorji smerokazov:

Marjeta Korenjak, Miha Furjan, Janez Rot, Mirjam Rot, Andrej Potočnik, Jana Šmajc, Ana Škrlep in Peter Škrlep.

7. Festival otroške poezije, Mengeš 2012

Naslov projekta: Festival otroške poezije.

Nosilec projekta: Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš, Peter Škrlep.

Avtor projekta: Janez Škrlep, Mestni muzej Mengeš.

Avtorska skupina: učenke in učenci osnovnih šol.

Strokovni sodelavci: Ljubica Cotman, profesorice in profesorji osnovnih šol.

Kraj izvedbe: Mengeš, razvaline kapele sv. Lovrenca na Gobavici.

Čas izvedbe: petek, 1. junija 2012, ob 17. uri.

Ciljna publika: učenke in učenci osnovnih šol, njihovi starši, učitelji, prijatelji in drugi.

Cilji projekta: omogočanje in pospeševanje skladnega razvoja otroške domišljije, srca, duha in razuma.

Vsebinska obrazložitev projekta: 29. maj je rojstni dan slovenskega pisatelja, klasika Janeza Trdine, ki je že v mladosti skrbno prisluhnil bogatemu izročilu slovenskega človeka. V tej množici legend, bajk, povesti in pesmi se je skozi stoletja ohranjala samobitnost našega naroda. Trdina je vse življenje to skrbno raziskoval ter globoko prevzet zapisoval in dopolnjeval. Drug tak vzor je tudi Mengšan, duhovnik Ivan Vesel Vesnin, pisatelj, dramatik, pesnik in prevajalec. Kot ravnatelj postojnske osnovne šole je objavil strokovni članek o pomenu poezije v osnovni šoli: »V poeziji prevladujeta čustvo in domišljija in ravno to dvojje je v otroku najmočnejše. Če ni čustev, ne koristi dosti umska izobrazba, in če se v človeškem srcu ne vzbudi občutek za lepo in sveto, ne rodi dosti sadu izobrazba mislečega človeka«.

7. festival otroške poezije

Izdalo in založilo Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš, zanj Peter Škrlep

Urednik: Janez Škrlep

Jezikovni pregled: Helena Škrlep

Oblikovanje: Peter Škrlep

Ilustracija: Jana Šmajc

Prelom: Primer d. o. o.

Fotografija: Peter Škrlep, Jože Rot, Filip Škrlep

Naklada 100 izvodov

Cena: 5 EUR

Mengeš, 2012

Festival in izid pesniške zbirke sta omogočila Občina Mengeš in Primer, studio za fotografijo, oblikovanje in vodenje projektov d. o. o.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163,6-93-194"2012"

FESTIVAL otroške poezije (7 ; 2012 ; Mengeš)

[Sedmi]

7. festival otroške poezije, Mengeš 2012 / [urednik Janez Škrlep ; fotografija Peter Škrlep, Jože Rot, Filip Škrlep]. - Mengeš : Kulturno društvo Franca Jelovška, 2012

ISBN 978-961-92889-2-4

1. Škrlep, Janez, 1950-

262226944

